

شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری در شهر نورآباد ممسنی

دکتر عامر نیک پور^۱

منصوره یاراحمدی^۲

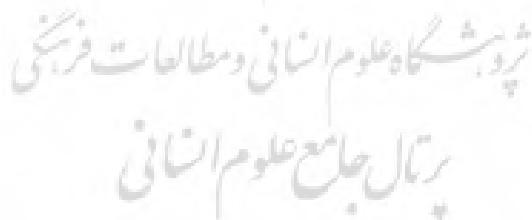
تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۹/۰۶

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۳/۰۲

چکیده

امروزه شهرها با چالش‌های بسیاری در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی و زیستمحیطی مواجه شده‌اند. به همین دلیل برخورداری از خصوصیات زیست‌پذیری برای شهرها و کلان‌شهرها ضرورت یافته است به گونه‌ای که در تمام برنامه‌های توسعه بهبود سطح کیفی زندگی به عنوان یک هدف کلی و اصلی در نظر گرفته می‌شود. اصطلاح زیست‌پذیری اشاره به درجه تأمین ملزمات یک جامعه بر مبنای نیازها و ظرفیت‌های افراد آن جامعه دارد. در این جهت، هدف پژوهش حاضر شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسنی است. روش شناسی این تحقیق ترکیبی است؛ بخش کیفی شامل شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری در نورآباد ممسنی از طریق بررسی مبانی نظری و تئوریک پژوهش و انجام تحلیل دلفی با مشارکت ۱۵ متخصص به عنوان اعضای پانل است. بخش کمی با استفاده از متدلوزی تحلیلی نوین مدل‌سازی ساختاری- تفسیری (ISM) روابط بین ابعاد و شاخص‌های زیست‌پذیری تعیین و تحلیل شده است. درنهایت با استفاده از تحلیل MICMAC نوع متغیرها با توجه به اثرباری و اثربخشی بر سایر متغیرها مشخص شده است. نتایج پژوهش نشان داد متغیرهای بعد اقتصادی شامل اشتغال پایدار، توزیع زیرساخت‌های مناسب حمل و نقل و مسکن مناسب دارای بیشترین قدرت نفوذ هستند.

کلمات کلیدی: زیست‌پذیری، تحلیل دلفی، تحلیل ساختاری تفسیری، نورآباد ممسنی

^۱ دانشیار جغرافیا و برنامه‌ریز شهری، دانشگاه مازندران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی شهری، دانشگاه مازندران

۱. مقدمه

پس از انقلاب کشاورزی، شهرنشینی به عنوان دومین انقلاب در طول تاریخ بشر نام‌گذاری شده است. شهرها در طول زمان رشد و نمو یافته‌ند تا اینکه در نیمة قرن نوزدهم شهرنشینی تجربه‌ای جدید به خود دید که تا آن روزگار در شهرها به وجود نیامده بود. در این دوره، شهر و شهرنشینی با مسائل و مشکلات بسیاری روبه‌رو شد. بسیاری از متخصصان برای خروج از این مشکلات تئوری‌های مثل باغ شهر و غیره ارائه کردند که در روزگار خود موقعيتی به شمار می‌رفت. این مسائل و مشکلات به مرور زمان در شهرها بیشتر نمایان شد. امروزه مسائل شهر و شهروندی به مهم‌ترین مسائل مؤثر بر ابعاد کمی و کیفی زندگی انسان تبدیل شده است. پیش از این دوره نیز شهر در مفهوم عام آن اهمیت داشت اما در دوران معاصر این اهمیت توسط طیف وسیع‌تری از مردم و نیز طیف فراتری از متخصصان ادراک شده است. (بندرآباد، احدي‌نژاد، ۱۳۹۳). در سال ۲۰۱۶، پیش از ۵۴ درصد مردم جهان در نواحی شهری زندگی می‌کردند (آلنی و همکاران^۱، ۲۰۱۶). طبق پیش‌بینی سازمان ملل، جمعیت جهان بین سال‌های ۲۰۱۵ و ۲۰۵۰ حدود ۳۲ درصد رشد خواهد داشت، بدین معنی که جمعیت از ۷/۲ میلیارد نفر به ۹/۷ میلیارد نفر خواهد رسید. در این بین جمعیت شهری بین ۶۳ تا ۶۶ درصد خواهد بود (سوسانتنی و همکاران^۲، ۲۰۱۶)، در جهان امروز، شهرها به مکان اصلی سکونت و فعالیت و شهرنشینی به شیوه برتر زندگی تبدیل شده‌اند. شهرنشینی به عنوان پدیده‌ای که در اثر تداخل جنبه‌های مختلف و ضروری زندگی مدرن، از عوامل مهم تأثیرگذار بر سلامت فردی و اجتماعی شهروندان و مظهر شبکه‌ای از روابط پیچیده اجتماعی شده است، بستر و شکل دهنده بسیاری از چالش‌های اساسی در زندگی شهروندان نیز است (بازنده‌ی و شهباری، ۱۳۹۲: ۳۴).

ازین رو پرداختن به تئوری‌های جدید شهر که هریک با هدف حل مشکلات شهری، بهبود وضعیت کیفی و کمی زندگی شهروندان در شهرها، ارتقای کیفیت محیط شهر، مدیریت شهر، پیش‌برد شهر به سوی مطلوب‌تر شدن و غیره مطرح شده‌اند، پیش از پیش مهم است (خستو و سعیدی رضوانی، ۱۳۸۹). در همین ارتباط انتشار گزارش اهداف هزاره سوم توسعه پایدار نیز در سازمان ملل به سال ۲۰۱۵ با افق ۲۰۳۰ با ۱۷ هدف اصلی و ۱۶۹ هدف فرعی (ملل متحد^۳، ۲۰۱۵) حاکی از اهمیت و تغییر موضوعات توسعه پایدار در عصر فناوری اطلاعات و ارتباطات است. مطالعات محققان شهری متمرکز بر دست‌یابی به تعادل بین حفظ نوآوری شهری و توسعه اجتماعی، اقتصادی و جلوگیری از تأثیرات منفی آن متمرکز است (سوسانتنی و همکاران، ۲۰۱۶). با چنین روندی برنامه‌ریزان، نوآوران و محققان شهری بروی مسائلی تحقیق می‌کنند که ابداعات را به ابعاد

^۱ Aelenei

^۲ Susanti

^۳ United Nations

فیزیکی، فناورانه، اجتماعی و سیاسی زندگی همگون شهری پیوند دهنده، زیرا که هدف آن‌ها ایجاد شهرهایی با عملکرد مناسب، کارآمد، پایدار و زیست‌پذیرتر است (بریکر و همکاران^۱، ۲۰۱۷).

بر این اساس، زیست‌پذیری یکی از مباحث و تئوری‌هایی اخیر در برنامه‌ریزی شهری است که مانند دیگر تئوری‌های نوین مثل شهر توانا، شهر خلاق، شهر پایدار، شهر تاب‌آور، ما را به‌سوی داشتن شهری مطلوب‌تر برای زندگی و توسعه شهری پایدار رهنمون می‌سازد. زیست‌پذیری که موضوع تحت بحث و بررسی این پژوهش است، اساساً از اواخر قرن بیستم مورد توجه قرار گرفته است (جیکوبز و اپلی یاردآ، ۱۹۸۷: ۱۱۲)، زیرا فضاهای شهری دچار مسائلی چون کیفیت پایین محیط، آلودگی صوتی و هوا و غیره شده بودند. انتقادات واردۀ از سوی محققان شهری و اجتماعات انسانی، جین جیکوبز و اپلی یارد را بر آن داشت تا بر مفهوم زیست‌پذیری به‌عنوان یکی از رویکردهای دست‌یابی به محیط شهری قابل زیست و با کیفیت تأکید کنند. هدف اصلی آن‌ها بهبود کیفیت فضاهای شهری با مقیاس انسانی در شهرهای مدرن بود (محمودی و همکاران، ۲۰۱۵: ۱۰۵).

از آن زمان تاکنون، موج گسترش شهرنشینی و مشکلات آن همواره به‌طور فزاینده‌ای بر اهمیت زیست‌پذیری افروده و چشم‌پوشی از آن را دشوار و غیرممکن کرده است. چنان‌که همایش‌های سالانه‌ای با محوریت این موضوع، از دهۀ ۱۹۷۰ تاکنون برگزار شده است و سازمان‌های نیز این مضمون را از طریق برنامه‌ریزی‌های محلی و ایالتی خود ترویج داده‌اند. توسعه شهرهایی باقابلیت پیاده‌روی، توسعه کاربری‌های مختلط و چندگانه و ایجاد دامنه متنوعی از تسهیلات عمومی شهری، برای زیست‌پذیر و لذت‌بخش‌تر کردن محیط‌های شهری، از موضوعات اصلی این جنبش بوده است.

طرفداران زیست‌پذیری، در کار خود از نوشه‌های صاحب‌نظران شهری و انسان‌گرای قدیمی‌تر قرن بیستم، مانند لوئیز مامفورد، ویلیام اچ ویت و برنارد رودوفسکی الهام گرفته‌اند (سلیمانی مهرنجانی و همکاران، ۱۳۹۵). بر اساس آخرین سرشماری جمعیت شهر نورآباد مسمنی ۵۷۰۵۸ نفر است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). این شهر مانند اکثر شهرهای کشور با مسائل و مشکلات اقتصاد، اجتماعی و زیست‌محیطی روبه‌روست. نبود یک برنامه‌ریزی درست و منطقی این شهر را در آینده‌ای نه‌چندان دور به شهری تبدیل خواهد نمود که حتی زیستن در آن دچار مشکل خواهد بود. بدین ترتیب، تحقیق حاضر می‌کوشد تا ضمن شناسایی مهم‌ترین مؤلفه‌های جوامع زیست‌پذیر، به ارزیابی کیفیت شرایط زندگی در شهر نورآباد مسمنی بپردازد و مسائل زیست‌پذیری در این شهر را با استفاده از تکیک مدل‌سازی ساختاری-تفسیری و در قالب دو سؤال کلیدی زیر بررسی نماید:

الف) عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری کدام‌اند؟

ب) با توجه به رویکردی تفسیری ساختاری چگونه تحلیل می‌شوند؟

^۱ Bricker^۲ Jacobs & Appleyard

۲. چارچوب نظری

بحث درباره ویژگی‌های شهر زیست‌پذیر به سال ۱۹۵۸، زمانی که مجله معماری «منظر» مجموعه مقالات کوتاهی از طراحان حرفه‌ای و دانشگاهیان درباره ایجاد شهر زیست‌پذیر منتشر کرد، بازمی‌گردد. جالب اینکه هیچ‌کدام از نویسندهای این مقالات، اصطلاح زیست‌پذیر یا زیست‌پذیر را در نوشته‌های خود نیاورده بودند. این مقالات بهجای پرداختن به مشکلات جاری شهری، به زشتی‌های مدرنیسم، علل رهایی شهر به نفع حومه و راهکارهایی برای جذاب‌تر کردن مراکز شهری توجه کرده بودند؛ اما واژه زیست‌پذیری را اداره ملی هنر امریکا در سال ۱۹۷۰ برای اولین بار و بهمنظور دست‌یابی به ایده‌های برنامه‌ریزی شهری مدنظر قرارداد و بعدها، مراکز و سازمان‌های تحقیقاتی دیگر این واژه را به کار گرفتند (لوریس^۱، ۲۰۰۵، ۵۸). تاکنون تعریف روشی و واحدی از مفهوم زیست‌پذیری ارائه نشده است (لبی و هاشیم^۲، ۲۰۱۰).

کندی و بایز معتقدند که مفهوم زیست‌پذیری با عبارت‌هایی نظیر رفاه جامعه تعریف می‌شود و معرف ویژگی‌هایی است که یک مکان را بهجایی تبدیل می‌کند که همواره مردم، تمایل دارند در آن زندگی کنند (کندی و بایز^۳، ۲۰۱۰). زیست‌پذیری کیفیتی است که فقط منحصر به ویژگی‌های محیط‌زیست نیست، بلکه به عملکردهای مبتنی بر رفتار و تعامل بین مشخصه‌های زیست‌محیطی و شخصی نیز مرتبط می‌شود. تعریف این مفهوم از یک فرهنگ دیگر یا از یک زمان به زمان دیگر متفاوت است و از آن جهت که یک مفهوم نسبی است، معنای جامع آن به مکان، زمان، هدف ارزیابی و نظام ارزیابان بستگی دارد (سیتلوانگا^۴، ۲۰۱۴). در حقیقت زیست‌پذیری مفهومی چندبعدی است که گاه با مفاهیم کیفیت زندگی، رفاه و رضایتمندی از شرایط زندگی دارای همپوشانی بسیاری است و جنبه‌های مختلفی نظیر مسائل مادی و غیرمادی را در بر می‌گیرد (داجین و پیتر^۵، ۲۰۱۰). این مفهوم که از کلمه زیست‌پذیر گرفته شده است، به‌طور کلی شایستگی برای زندگی انسان تعریف می‌شود (مریام وبستر^۶، ۲۰۱۶). در بیشتر متون مفهوم زیست‌پذیری باکیفیت زندگی به صورت مترادف بیان شده است (ساسان پور و همکاران، ۱۳۹۳). در اوایل دهه ۱۸۹۰ میلادی، همزمان با مطالعه طراحان بر روی جایه‌جایی الگوهای توسعه از کاهش اهمیت مراکز شهری تا رشد فزاینده مناطق برون‌شهری زیست‌پذیری تبدیل به یک مسئله مهم در برنامه‌ریزی و طراحی شهری شد (اداره بزرگراه فدرال^۷، ۲۰۱۰). مؤسسه حمل و نقل ویکتوریا، زیست‌پذیری را

^۱ Larice

^۲ Leby & Hashim

^۳ Kenndey & Buys

^۴ Saitluanga

^۵ Dajian & Peter

^۶ Merriam Webster

^۷ Federal Highway Administration

کیفیت محیطی و اجتماعی موجود در یک ناحیه توصیف کرده است که توسط ساکنان، کارکنان، مشتریان و همچنین بینندگان آن قابل درک است و شامل ایمنی و بهداشت (ایمنی ترافیک، امنیت شخصی، بهداشت عمومی)، شرایط زیست‌محیطی محل (تمیزی، سروصدای، غبارات، کیفیت هوای آب)، وضعیت تعاملات اجتماعی (دلپذیر بودن محله، انصاف، احترام، هویت و غرور جامعه)، فرصت‌هایی برای تفریح و سرگرمی، زیبایی‌شناسی و وجود منابع منحصر به فرد فرهنگی و محیطی (مثل ساختارهای تاریخی، درختان کهن‌سال و سبک‌های معماری سنتی) هستند (وی‌تی آی پی^۱، ۲۰۱۱). همچنین زیست‌پذیری بهبود کیفیت فضاهای شهری در شهرهای مدرن همراه با انسانی کردن آن‌ها تا حد ممکن است (محمودی و همکاران، ۲۰۱۵). درنهایت به عنوان نتیجه‌گیری از تعاریف آن می‌توان گفت که زیست‌پذیری به سیستم شهری سالم، امن، با دسترسی مناسب اطلاق می‌شود که کیفیت بالای زندگی و محیطی جذاب برای شهروندان به ارمغان می‌آورد و اصول اساسی این مفهوم شامل دسترسی، برابری و مشارکت است که مفاهیم مربوط به زیست‌پذیری بر مبنای آن شکل می‌گیرند و پارامترها و ویژگی‌های رفاه فیزیکی و اجتماعی را برای تقویت و حفظ یک منظر وجودی انسان به صورت پربار و پرمعنا گردهم می‌آورند و یکپارچه می‌سازند (توسعه اقتصادی آسیا و اقیانوسیه^۲، ۲۰۱۵).

زیست‌پذیری به عنوان یک مفهوم با توجه به بستر و زمینه‌ای که در آن تعریف می‌شود می‌تواند بسیار گستره و یا محدود باشد. با این وجود، کیفیت زندگی در هر مکان در مرکز توجه این مفهوم قرار داشته و شامل نماگرهای قابل اندازه‌گیری بسیار متنوع است که معمولاً تراکم، حمل و نقل، امنیت و پایداری اجزای ثابت آن را تشکیل می‌دهد. بسیاری از داده‌های زیست‌پذیری دارای ماهیت فضایی هستند و روابط بین مکان‌ها مانند رابطه بین خانه و مدرسه، شهر و منطقه، و موضوعات مربوط به فضا مانند درصد فضاهای باز و رابطه فضا و زمان مانند زمان مورد نیاز برای پاسخ‌گویی در زمان‌های اضطراری را دربر می‌گیرد. معیارها بسیار متفاوت هستند، اما یک تعادل بین ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی برقرار می‌شود. زیست‌پذیری، طیف گستره‌های از نیازهای انسانی، از غذا و امنیت گرفته تا زیبایی و نمادهای فرهنگی و احساس تعلق به اجتماع یا مکان را شامل می‌شود. اجزای اصلی یک سکونت‌گاه زیست‌پذیر عبارت است از فضاهای عمومی و قابل حرکت پیاده، کاربری‌های تلفیقی، تراکم بالای محلات که پشتیبان طیفی از زیرساخت‌ها و خدمات سبز و محیط زیست محور، مسکن مناسب و پیاده‌راه‌های سرزنش، اجتماعی و مناسب با ابعاد انسانی است. (خراسانی، ۹۱۳۹۵). درک رویکرد زیست‌پذیری می‌تواند نحوه پخشایش امکانات و خدمات با بررسی تطبیقی شاخص‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و کالبدی در مناطق مختلف نسبت به یکدیگر را روشن سازد (رشیدی ابراهیم حصاری و همکاران، ۱۳۹۵: ۱۵۷).

^۱ VTPI^۲ Asia-Pacific Economic Cooperation

در حال حاضر، دو سازمان مهم در سطح بین‌المللی وجود دارند که هرساله گزارش جهانی شهرهای زیست‌پذیر را منتشر می‌کنند: واحد هوش اکونومیست و مرس. شاخص‌های واحد هوش اکونومیست شامل ثبات، مراقبت‌های بهداشتی، فرهنگ و محیط‌زیست، آموزش و زیرساخت هستند. درنهایت پس از ارزیابی وضعیت شهرها آن‌ها در پنج طبقه قابل قبول، متوسط، نامناسب، کاملاً نامناسب و غیرقابل قبول، رده‌بندی می‌شوند (واحد اطلاعات اکونومیست^۱، ۲۰۱۵:۸:۹). مؤسسه مرس، هر سال یکبار مطالعه‌ای درباره کیفیت زیست بیش از ۳۸۰ شهر جهان بر اساس ارزیابی‌هایی از ۱۰ طبقه‌بندی اصلی و ۳۹ معیار و شاخص انجام می‌دهد. شاخص‌های کیفیت زیست مرس به این شرح است: محیط سیاسی و اجتماعی، محیط فرهنگی اجتماعی، ملاحظات پزشکی و سلامت، مدارس و آموزش، تفریح و سرگرمی، کالاهای مصرفی، مسکن، خدمات عمومی و حمل و نقل و محیط طبیعی (سایت مرس^۲).

۳. پیشینه تحقیق

محققان گرایش‌های مختلف علمی زیست‌پذیری را از دهه ۷۰ میلادی مطالعه نموده‌اند. هر یک از این محققان در صدد بوده‌اند که نواحی مختلف جغرافیایی مانند شهرها، ایالت‌ها و ملت‌ها را بر اساس شاخص‌های زیست‌پذیری زندگی که خود طراحی کرده‌اند مطالعه کنند (ویش، ۱۹۸۶^۳). در ارتباط با مقالات و کتب لاتین ارائه شده درباره زیست‌پذیری می‌توان اذعان داشت که کارهای قابل توجهی در این باره صورت گرفته که از مهم‌ترین موارد آن می‌توان به منابع ذیل اشاره کرد:

جدول ۱: پیشینه پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش)

نویسنده	سال	یافته‌ها
لی یجین، ژانگ و نژونگ تیان شانچوان، یو جبان هوی ^۴	۲۰۰۸	در پژوهشی تحت عنوان (مروری بر نظریه‌ها و روش‌های شهر زیست‌پذیر) به بررسی روند پیشرفت و سیر تحول مفهوم شهر زیست‌پذیر و مفهوم عمومی آن و ساختارهای ارزیابی و روش‌های آن می‌پردازد و همچنین به نقایص و ضعف این مفهوم اشاره می‌کند که عبارت‌اند از: ضعف مطالعات در مفهوم زیست‌پذیری (ب) توجه کمتر پژوهش زیست‌پذیری به مفهوم منطقه‌ای.
هولدن اندی سری ^۵	۲۰۱۲	در پژوهشی تحت عنوان برنامه‌ریزی پارک در جهت زیست‌پذیری که در مجله city چاپ شده و در آن برای چند شهر مالزی در صدد احداث پارک‌هایی هستند باهدف زیست‌پذیر بودن از طریق یاری گرفتن از افراد حرفه‌ای از جمله مهندسین عمران و

^۱ The Economist Intelligence Unit

^۲ www.mercer.com

^۳ Wish

^۴ LI Yejin, Zhang Wenzhong, Tian, Shanchuan,Yu Jianhui

^۵ Holden Andy, Scerri

مکانیک، دندانپزشکان و افراد متخصص حیطه فناوری محیطی. تا با ایده‌ها و پروژه‌های طراحی شده در چارچوب زیست‌پذیری پارک‌هایی در شهرهای مورد مطالعه احداث شود.		
--	--	--

ادامه جدول ۱: پیشینهٔ پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش)

نوبنده	سال	یافته‌ها
نیکولا الکساندرا سی بیو الیزابت مکدونالد ^۱	۲۰۱۵	در پژوهشی تحت عنوان (زیست‌پذیری، چالش‌ها و موفقیت‌های واحد همسایگی پایدار) در دانشگاه کالیفرنیا به ارزیابی زیست‌محیطی پایدار در ابعاد اقتصادی، اجتماعی و زیست‌محیطی در مقیاس واحدهای همسایگی می‌پردازد. این پژوهش در سه سطح الف: مکان‌های هوشمند ارتباطی؛ ب: طراحی الگوی واحدهای همسایگی؛ ج: زیرساخت‌های شهری و ساختمان‌های سبز به ارزیابی واحدهای همسایگی می‌پردازد.
محمد محمودی، فیضه احمد، بشری عباسی ^۲	۲۰۱۵	در پژوهشی تحت عنوان (اثرات مسائل کالبدی بر کیفیت و زیست‌پذیری خیابان‌های کوالالامپور) در این پژوهش به شناسایی مسائلی پرداخت که زیست‌پذیری را در این خیابان‌ها تحت تأثیر قرار می‌دهد و همچنین ادراک شهرون丹 نسبت به زیست‌پذیری از طریق مشاهدات و از طریق موردن تحلیل قرارگرفته که نتایج حاصله نشان می‌دهد که حجم بالای ترافیک، ناکافی بودن خدمات عمومی، سنتگ فرش نامناسب خیابان و کاربری‌های نامناسب بیشترین تأثیر را در کاهش سطح زیست‌پذیری دارد.

اما بررسی زیست‌پذیری شهری در کشور ما موضوعی جدید است که از سال ۱۳۸۹ به آن توجه شده است و تاکنون بررسی‌های محدودی انجام‌شده است که به مواردی در ذیل اشاره می‌شود.

جدول ۲: پیشینهٔ پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش)

نوبنده	سال	یافته‌ها
سعید ملکی	۱۳۹۱	در پژوهشی تحت عنوان توسعه پایدار و الودگی محیطی با تأکید بر ریزگردها به بررسی کیفیت هوای شهر اهواز از دیدگاه توسعه پایداری می‌پردازد. فرض اولیه بر عدم تطابق کیفیت هوای شهر اهواز با توسعه پایدار است و درنهایت به این نتیجه می‌رسد که کیفیت هوایی و زیست‌محیطی شهر اهواز هیچ نشانی از توسعه پایدار به همراه ندارد.
فرزانه ساسانپور سیمین تولایی حمزه اسدی	۱۳۹۲	در مقاله‌ای با عنوان (سنگش و ارزیابی زیست‌پذیری شهری در مناطق بیست و دو گانه کلان شهر تهران) به بررسی زیست‌پذیری شهری در مناطق بیست و دو گانه کلان شهر تهران می‌پردازد.

^۱ Nicola, Alexandra, Szibbo, Elizabeth, Macdonald^۲ Mohadeseh Mahmoudi, Faizah Ahmad, Bushra Abbas

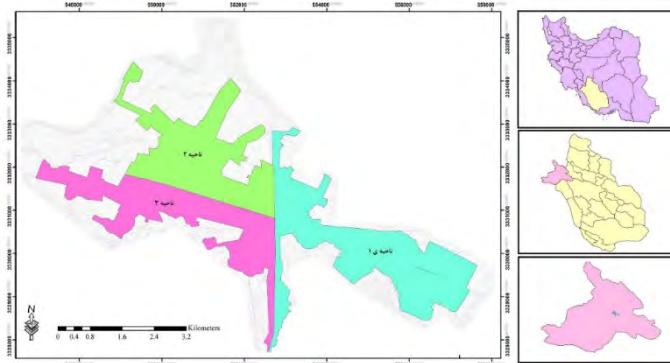
۱۳۹۴	احسان آزادبخت
در تحقیقی تحت عنوان (بررسی پیاده‌گسترش بر زیست‌پذیری مناطق شهری، مورد مطالعه پیاده‌راه‌های کلان‌شهر تهران) که نتایج نشان می‌دهد پیاده‌راه‌های مورد مطالعه و تأثیر آن‌ها در ابعاد زیست‌پذیری (زیستمحیطی، اجتماعی، کالبدی و اقتصادی) سبب سرزندگی، هویت، امنیت و کاهش‌های آسیب‌های اجتماعی در بین شهروندان کلان‌شهر تهران شده است.	

ادامه جدول ۲: پیشینه‌ی پژوهش (منبع: یافته‌های پژوهش)

نویسنده	سال	یافته‌ها
طاهر پریزادی	۱۳۹۵	در پژوهشی تحت عنوان (سنجهش زیست‌پذیری محلات منطقه ۱۷ شهرداری تهران) به بررسی وضعیت زیست‌پذیری محلات منطقه ۱۷ پرداخت که نتایج نشان‌دهنده نامطلوب بودن وضعیت زیست‌پذیری و ابعاد آن در سطح منطقه است که بعد اقتصادی بیشترین تأثیر را در بین ابعاد دیگر دارد.
علی‌اکبری و اکبری	۱۳۹۶	در پژوهشی تحت عنوان «بعد و شاخص‌های اصلی مؤثر بر زیست‌پذیری» کلان‌شهر تهران را از مدل سازی ساختاری - نفسی‌سی‌آی و تحلیل کرده است. نتایج نشان داده است که بعد اقتصادی با میزان قدرت نفوذ ۹ و با بیشترین تأثیر، محرك زیست‌پذیری در کلان‌شهر تهران به شمار می‌رود.
ساسان‌پور و همکاران	۱۳۹۷	در پژوهشی تحت عنوان قابلیت‌سنجی زیست‌پذیری مناطق شهری ارومیه با مدل RALSPI به بررسی قابلیت زیست‌پذیری مناطق شهری ارومیه با تدوین ۲۴ شاخص در چهار بعد با رویکرد کاربردی پرداخته است. درنهایت نشان می‌دهد که در صورت عدم دسترسی به زیست‌پذیری در کوتاه‌مدت، دست‌یابی به پایداری شهر ارومیه در بلندمدت با چالش مواجه خواهد شد.

محدوده مورد مطالعه تحقیق:

شهر نورآباد مرکز شهرستان ممسنی در موقعیت ۵۱ درجه و ۳۲ دقیقه طول شرقی و ۳۰ درجه و ۱۳ دقیقه عرض شمالی قرار گرفته است. نورآباد ممسنی حدود ۱۶۰ کیلومتر از شهر شیراز و ۶۴ کیلومتر از شهر کازرون فاصله دارد. این شهر در مسیر ارتباطی سه استان فارس، کهکیلویه و بویراحمد و خوزستان واقع شده است و فاصله آن تا بندر بوشهر به حدود ۱۸۰ کیلومتر می‌رسد. این شهر هم‌چنین حدود ۹۷ کیلومتر از شهر یاسوج، مرکز استان کهکیلویه و بویراحمد فاصله دارد (حبیبی فهیانی، ۱۳۷۱، ۵۲). طبق سرشماری عمومی نفوس و مسکن در سال ۱۳۹۵ جمعیت این شهر برابر ۶۳۹۳۶ است.

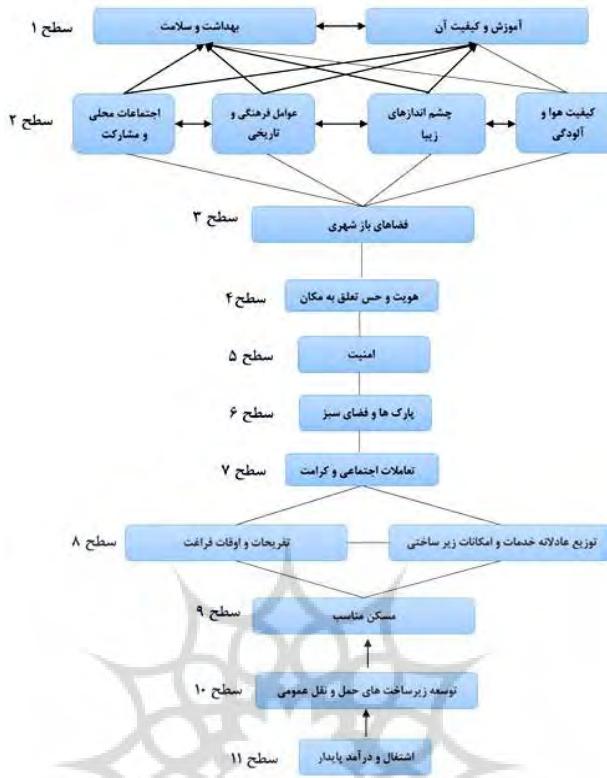

شکل ۱: موقعیت جغرافیایی شهر نورآباد ممسنی

روش شناسایی تحقیق:

این تحقیق از نظر نتیجه جزو تحقیقات توسعه‌ای قلمداد می‌شود؛ زیرا به دنبال طراحی مدل تحلیل ساختاری عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری است. همچنین از نظر هدف انجام، جزو تحقیقات کاربردی قلمداد می‌شود. بدین منظور در ابتدا با بررسی مبانی نظری و تئوری تحقیق مؤلفه‌های اصلی و فرعی مؤثر بر زیست‌پذیری شهری در شهر نورآباد ممسنی مشخص و در قالب پرسش‌نامه دلفی تهیه و تدوین شد. سپس این شاخص‌ها به وسیله اعضای پانل دلفی مورد بررسی قرار گرفتند. این اعضا شامل ۱۵ نفر از متخصصان رشتۀ برنامه‌ریزی شهری در دانشگاه‌ها و مراکز پژوهشی است. معیار انتخاب این خبرگان تسلط نظری، تجربه علمی، تمایل و توانایی مشارکت در پژوهش و همچنین دسترسی است. در ادامه با حفظ شاخص‌هایی که امتیاز لازم را کسب نکرده‌اند، شاخص‌های پژوهش تعیین شدند و به وسیله روش مدل‌سازی ساختاری تفسیری مورد بررسی قرار گرفتند. مدل‌سازی ساختاری تفسیری یکی از ابزارهایی است که تعامل بین متغیرهای مختلف را نشان می‌دهد. مدل‌سازی ساختاری تفسیری روابط بین متغیرها را به صورت روابط سلسه‌مراتبی نشان می‌دهد. این روش تفسیری است، چون قضاؤت گروهی از افراد تعیین می‌کند که آیا روابطی میان این عناصر وجود دارد یا خیر؛ افزون بر آن این روش ساختاری است؛ زیرا اساس روابط یک ساختار سراسری و از مجموعه پیچیده‌های از متغیرها استخراج شده است (فیروز جائیان و همکاران، ۱۳۹۲: ۱۳۸). مدل‌سازی تفسیری‌ساختاری یک روش سیستماتیک و ساختاریافته برای ایجاد و فهم روابط میان عناصر یک سیستم پیچیده است که در سال ۱۹۴۳ توسط وارفیلد معرفی شد. مدل‌سازی ساختاری - تفسیری یک ابزار قدرتمند کیفی در حوزه‌های مختلف و تکنیکی مناسب برای تحلیل تأثیر یک عنصر بر دیگر عناصر است. این روش جهت روابط پیچیده میان عناصر یک سیستم را بررسی می‌کند، به بیان دیگر ابزاری است که به وسیله آن گروه می‌تواند بر پیچیدگی بین عناصر غلبه کند. ایده اصلی مدل‌سازی ساختاری تفسیری تجزیه یک سیستم پیچیده به چند زیرسیستم با استفاده از تجربه عملی و دانش خبرگان جهت ساخت یک مدل ساختاری چند سطحی

درنهایت، ماتریس تعاملات مدل‌سازی ساختاری – تفسیری به صورت زیر رسم شده است.

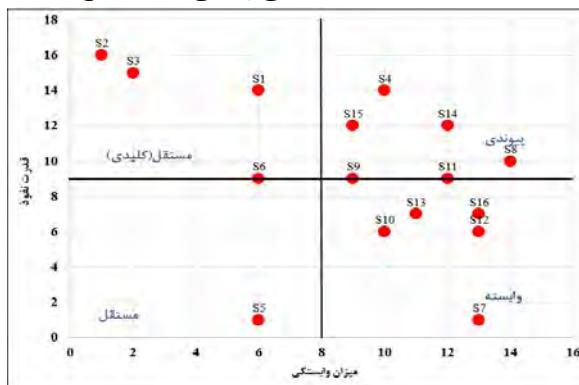

شکل ۲: طراحی مدل ISM عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسمی

با توجه به شکل فوق، مدل پژوهش شامل ۱۱ سطح است که سطح ۱۱ یعنی معیار اشتغال و درآمد پایدار تأثیرگذارترین سطح است؛ و دو معیار بهداشت و سلامت و آموزش و کیفیت که در سطح ۱ هستند، تأثیرپذیرترین عوامل به شمار می‌آیند.

درنهایت، با استفاده از روش MICMAC نوع متغیرها با توجه به اثرگذاری و اثرپذیری بر سایر متغیرها مشخص شده است و پس از تعیین قدرت نفوذ یا اثرگذاری و قدرت وابستگی عوامل می‌توان تمامی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسمی را در یکی از خوش‌های چهارگانه روش ماتریس اثر متغیرها طبقه‌بندی کرد. نخستین گروه شامل متغیرهای مستقل می‌شود که قدرت نفوذ و وابستگی ضعیفی دارند. این متغیرها تا حدودی از سایر متغیرها مجاز است و ارتباطات کمی دارند. گروه دوم متغیرهای وابسته که از قدرت نفوذ ضعیف، ولی وابستگی بالایی برخوردار است. گروه سوم متغیرهای پیوندی که قدرت نفوذ و وابستگی بالایی دارد. درواقع هرگونه عملی بر این شاخص

متغیرها سبب تغییر سایر شاخص‌ها می‌شود. گروه چهارم متغیرهای مستقل (کلیدی) را دربر می‌گیرد. این متغیرها دارای قدرت نفوذ بالا و وابستگی پایینی است. نتایج به صورت جدول زیر است.

شکل ۳: ماتریس قدرت نفوذ-وابستگی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسنی با استفاده از روش MICMAC

۶. نتیجه‌گیری

می‌توان گفت شهر زیست‌پذیر، یک شهر موفق است؛ شهری که در آن معضلات زیست‌محیطی (آلودگی‌ها، هدررفت منابع و ...)، معضلات اجتماعی (نابرابری، بی‌هویتی و ...)، معضلات اقتصادی (بیکاری، درآمد ناکافی و ...) وجود ندارد، یا در کمترین حد ممکن است. همچنین طی سالیان اخیر، انگاره زیست‌پذیری به مثابة چارچوبی مناسب برای ارزیابی کیفیت شرایط زندگی در شهرها، مورد توجه و استقبال فراوان قرار گرفته است. در این ارتباط ارتقای سطح زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسنی نیازمند یافتن شاخص‌های اصلی و اثرگذار و برقراری ارتباط بین آن‌هاست. هدف از این تحقیق طراحی مدل تفسیری ساختاری (ISM) شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری در نورآباد ممسنی است، بدین منظور در ابتدا با مطالعه مبانی نظری و تئوریک پژوهش و همچنین استفاده از مدل دلفی با شرکت ۱۵ نفر از اعضای پانل دلفی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری مورد شناسایی قرار گرفتند. در ادامه، پس از شناسایی عوامل مؤثر بر زیست‌پذیری، از طریق تشکیل ماتریس دست‌یابی تلاش شد لایه‌های مؤثر بر زیست‌پذیری مورد بررسی قرار بگیرد. در تحلیل نتیجه به دست آمده از مدل تفسیر ساختاری می‌توان بیان کرد اساسی‌ترین عوامل زیست‌پذیری مرتبط با سطح یازدهم، دهم و نهم است که مربوط به اشتغال و درآمد پایدار، توسعه زیرساخت‌ها و حمل و نقل عمومی و همچنین مسکن مناسب هستند. این عوامل دارای بالاترین قدرت نفوذ هستند که جزو عوامل کلیدی زیست‌پذیری در نورآباد ممسنی به حساب می‌آیند که در هرگونه تصمیم‌گیری در ارتباط با زیست‌پذیری نورآباد ممسنی باید به آن‌ها توجه جدی شود. در مقابل، عوامل سطح ۱ شامل بهداشت و درمان و آموزش و کیفیت آن دارای کمترین قدرت نفوذند. در حالت کلی، با توجه به نتایج حاصل از تحلیل میکمک می‌توان بیان کرد اصلی‌ترین عوامل مرتبط با زیست‌پذیری شهر

نورآباد ممسمی جزو عوامل اقتصادی‌اند. این بیان می‌کند بعد اقتصادی مهم‌ترین عامل در زیست‌پذیری شهر نورآباد ممسمی به شمار می‌رود. از طرفی نتایج حاصل از تحلیل میکمک نشان می‌دهد متغیرهای مسکن مناسب، توسعه زیرساخت‌های حمل و نقل عمومی و اشتغال و درآمد پایدار متغیرهای مستقل کلیدی‌اند که از ویژگی این متغیرها تأثیرگذاری بالا و تأثیرپذیری کم است. هم‌چنین معیارهای توزیع عادلانه خدمات و امکانات زیرساختی، فضاهای باز شهری، فضاهای سبز و هویت و حس تعلق به از نوع پیوندی هستند، این متغیرها از وابستگی بالا و قدرت هدایت بالا برخوردارند؛ به عبارتی تأثیرگذاری و تأثیرپذیری این معیارها بسیار بالاست و هر تغییر کوچکی ببروی این متغیرها باعث تغییرات اساسی در سیستم می‌شود که باید مورد توجه قرار گیرند. متغیرهای آموزش و کیفیت آن و تفریحات و اوقات فراغت جزو متغیرهای مستقل‌اند که میزان وابستگی و قدرت هدایت کمی دارد. هم‌چنین متغیرهای بهداشت و سلامت، تعاملات اجتماعی و کرامت، امنیت، اجتماعات محلی و مشارکت، عوامل فرهنگی تاریخی، چشم‌اندازهای زیبا و هم‌چنین کیفیت هوا و آلودگی از نوع وابسته هستند که دارای وابستگی قوی و هدایت ضعیف هستند این متغیرها اصولاً تأثیرپذیری بالا و تأثیرگذاری کمی روی سیستم دارند.

منابع

۱. بازوندی، فرشاد و شهبازی، مهرداد (۱۳۹۳). نقش سرزندگی در ایجاد تصویر ذهنی شهروندان و میزان بهره‌گیری از فضای شهری (مطالعه موردی: پیاده‌راه خیابان سپه‌سالار تهران). دو فصلنامه پژوهش‌های منظر شهر، سال ۱، شماره ۱، صص ۳۳-۴۳.
۲. بندرآباد، علیرضا و احمدی‌نژاد، فرشته. (۱۳۹۳). ارزیابی شاخص‌های کیفیت زندگی با تأکید بر اصول شهر زیست‌پذیر در منطقه ۲۲ تهران. فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش و برنامه‌ریزی شهری، ۵ (۱۶)، ۵۵-۷۴.
۳. حبیبی فهلیانی، حسن (۱۳۷۱). ممسنی در گذرگاه تاریخ، انتشارات نوید شیراز.
۴. خراسانی محمدامین (۱۳۹۵). تأملی در مفهوم زیست‌پذیری: شناخت، سنجش و رویکردها، نشریه پژوهش در هنر و علوم انسانی، ۱ (۲)، ۱۵-۸.
۵. خستو، مریم و سعیدی رضوانی، نوید (۱۳۸۹). عوامل مؤثر بر سرزندگی فضاهای شهری، خلق یک فضای شهری سرزنشده با تکیه بر مفهوم مرکز خرید پیاده، مجله هویت شهر، دوره ۴، شماره ۶، بهار و تابستان ۱۳۸۹، صفحه ۷۴-۶۳.
۶. رشیدی ابراهیم حصاری؛ علی موحد، اصغر؛ تولایی سیمین و موسوی، میر نجف. (۱۳۹۵). تحلیل فضایی منطقه کلان‌شهر تبریز با رویکرد زیست‌پذیری، فصلنامه علمی-پژوهشی فضای جغرافیایی، سال ۱۶، شماره ۵۶، صص ۱۵۵-۱۷۶.
۷. سasanپور، فرزانه، تولایی سیمین و حمزه جعفر اسدآبادی (۱۳۹۳)، قابلیت زیست‌پذیری شهرها در راستای توسعه پایدار شهری مورد مطالعه کلان‌شهر تهران، فصلنامه علمی-پژوهشی و بین‌المللی انجمن جغرافیای ایران، سال ۱۲، شماره ۴۲، پاییز ۱۳۹۳.
۸. سasanپور، فرزانه، تولایی سیمین و جعفری اسدآبادی، حمزه. (۱۳۹۴). سنجش و ارزیابی زیست‌پذیری شهری در مناطق بیست و دو گانه کلان‌شهر تهران. فصلنامه علمی-پژوهشی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، ۴ (۲۷)، ۴۲-۵۰.
۹. سلیمانی مهرجانی، محمد؛ تولایی، سیمین؛ رفیعیان، مجتبی؛ زنگانه، احمد و خزائی نژاد، فروغ. (۱۳۹۵). زیست‌پذیری شهری: مفهوم، اصول، ابعاد و شاخص‌ها. پژوهش‌های جغرافیایی برنامه‌ریزی شهری، ۴ (۱)، ۲۷-۵۰.
۱۰. فیروزجاییان، علی‌اصغر؛ فیروزجاییان، مجتبی؛ هاشمی پترودی، سید حمید و غلامرضازاده، فاطمه. (۱۳۹۲). کاربرد تکنیک مدل‌سازی ساختاری-تفسیری در مطالعات گردشگری (تحلیلی با

- رویکرد آسیب‌شناسانه)، مجله‌ی برنامه‌ریزی و توسعه‌ی گردشگری، سال ۲، شماره‌ی ۶، صص ۱۲۹-۱۵۹.
۱۱. ملکی، سعید و منفرد، سجاد (۱۳۹۱). توسعه‌ی پایدار و آلودگی محیطی با تأکید بر ریزگردها (نمونه‌ی مورد مطالعه: شهر اهواز). اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه‌ی پایدار، اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز.
12. Aelenei, L. Ferreira, A. Monteiro, C. S. Gomes, R. Gonçalves, H. Camelo, S. & Silva, C. Smart City: (2016). A Systematic Approach towards a Sustainable Urban Transformation, **Energy Procedia**, 91: 970-979.
13. APEC, (2015). Building better cities: competitive, sustainable and livable metropolises. In: **Eco Summit, Philippines**. (www.pwc.com).
14. Bricker, S. H. Banks, V. J. Galik, G. Tapete, D. & Jones, R. (2017). Accounting for groundwater in future city visions. **Land Use Policy**, 69: 618–630.
15. Faisal, M. Banwet, D.K & Shankar, R. (2006) “Supply Chain Risk Mitigation: Modelling the Enablers, **Business Process Management**”, 12(4): 535-552.
16. FHWA & FTA. (2010). **Livability in transportation guidebook-planning approaches that promote livability**. Report No. FHWA-HEP-10-028. Federal Highway Administration and Federal Transit Administration, Washington DC.
17. Jacobs, A. & Appleyard, D. (1987) Toward an urban design manifesto, **Journal of the American Planning Association**, 53: 112–120.
18. Kennedy, R. J. & Buys, L. (2010). Dimensions of livability: a tool for sustainable cities. In **Proceedings of SB10mad Sustainable Building Conference**.
19. Larice, M. A. (2005). **Great Neighborhoods**: The Livability and Morphology of High Density Neighborhoods in Urban North America. University of California, Berkeley.
20. Leby, J. L. & Hashim, A. H. (2010). Livability dimensions and attributes: Their relative importance in the eyes of neighbourhood residents. **Journal of Construction in Developing Countries**, 15(1), 67-91.
21. Mahmoudi, M. Ahmad, F. & Abbasi, B. (2015). Livable streets: The effects of physical problems on the quality and livability of Kuala Lumpur streets. **Cities**, 43: 104-114.
22. Merriam-Webster, I. (2016). **Merriam-Webster's collegiate thesaurus**. Merriam-Webster, Incorporated.
23. Ramesh, A. Banwet, D.K. Shankar, R. (2010) “Modeling the Barriers of Supply Chain Collaboration”, **Journal of Modelling in Management**, 5(2): 176–193.
24. Saitluanga, B. (2014). Spatial Pattern of Urban Livability in HimalayanRegion: A Case of Aizawl City, India. **Social Indicators Research**, 117: 541-559.
25. Susanti, R., Soetomo, S. Buchori, I. & Brotošunaryo, P. M. (2016). Smart Growth, Smart City and Density: In Search of The Appropriate Indicator for Residential Density in Indonesia. **Procedia - Social and Behavioral Sciences**, 227:194–201.
26. Unit, E. I. (2011). **GCC trade and investment flows: The emerging-market surge**. London: Economist Intelligence Unit Limited, 12.
27. United Nations. (2015). **Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development**. General Assembly 70 Session, 16301(October), 1–357.2.
28. VTPI (2011), **Online TDM Encyclopedia**, Victoria Transport Policy Institute (www.vtpi.org/tdm).

29. www.mercer.com.
30. Zhu, D & Rogers, P. (2010). World Expo and Urban Life Quality in Shanghai in Terms of Sustainable Development Chinese **Journal of Population, Resources and Environment**, 4 (1): 14-21.

